

Nu mă minți!

La joacă cu prietenii lui, Felix a încercat să se cațare pe un acoperiș, dar a făcut un pas greșit și a căzut așa de rău, că a rămas inconștient și trebuia dus la spital.

De abia seara târziu și-a revenit. Mirat a întrebat: „Unde sunt?” Asistenta medicală i-a explicat, ce s-a întâmplat. După aceea Felix a împreunat mâinile și a spus rugăciunea de seară, cum o făcea de obicei, seară de seară acasă.

„Ce faci tu aici?” a întrebat asistenta, „ce prostie, nici nu există Dumnezeu.” Dar Felix a răspuns foarte energic: „Ce spui tu, este o prostie, nu mă minți.” Apoi și-a spus liniștit rugăciunea până la capăt, în timp ce asistenta a plecat rușinată.

În timpul acesta al progreselor minunate există mulți învățători, profesori, scriitori și alți oameni, care vorbesc la fel ca asistenta. Ei spun: „Nu există Dumnezeu.” Dar aceasta este într-adevăr cea mai mare minciună. Să nu ascultăm de asemenea oameni, ci să le spunem: „Nu mă minți.”

„Căci cine se apropie de Dumnezeu, trebuie să creadă că El este, și că răsplătește pe cei ce-L caută.” (Evrei 11, 6)

Nebunul zice în inima lui: „Nu este Dumnezeu!” (Psalm 14, 1)